

Sygn. akt II K 40/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej Babiarz

Protokolant: st. sekr. sądowy Donata Gołaś-Gwarda

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach: M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2016 r. w P.

sprawy M. N.,

s. T. i T. z d. Z.,

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 września 2015 r. w K., woj. (...) prowadził na drodze publicznej samochód osobowy marki J. o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta C. nr SO-II.5430.4.476.2015.SN z dnia 26 sierpnia 2015 r. o cofnięciu uprawnienia kategorii B do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a k.k.

o r z e k a:

I. uznaje oskarżonego **M. N.** za winnego czynu zarzucanego czynu, wyczerpującego znamiona występku z art. 180a k.k. i za to na podstawie art. 180a k.k. skazuje go na karę 120 /stu dwudziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 /czterdziestu/ złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego **M. N.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 570 /pięciuset siedemdziesięciu/ złotych, w tym 480 /czteryście osiemdziesiąt/ złotych tytułem opłaty;

Sygn. akt II K 40/16

UZASADNIENIE

M. N. został oskarżony o to, że:

w dniu 19 września 2015 r. w K., woj. (...) prowadził na drodze publicznej samochód osobowy marki J. o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta C. nr SO-II.5430.4.476.2015.SN z dnia 26 sierpnia 2015 r. o cofnięciu uprawnienia kategorii B do kierowania pojazdami, tj. o czyn z art. 180 a k.k.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2015 r. w K. funkcjonariusze Policji J. Ł. i A. G. (1) pełnili służbę na drodze ekspresowej (...). Podczas pomiaru prędkości zatrzymali pojazd J. (...), z uwagi na przekroczenie prędkości i przeprowadzenie postępowania mandatowego. Samochodem kierował M. N..

Decyzją 26 sierpnia 2015 r., nr SO-II.5430.4.476.2015.SN Prezydent Miasta C. cofnął M. N. uprawnienia kategorii (...), z uwagi na fakt, iż oskarżony nie poddał się kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 7, zeznania świadka A. G. (1), k. 1-2 zbioru C, 11-12 akt sprawy, odpis decyzji nr SO-II.5430.4.476.2015.SN, k. 3 zbioru A).

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wracał pod koniec września 2015 r. z imprezy i kierował pojazdem mechanicznym. Wskazał, iż był zaskoczony, że zatrzymano go również za rzekome prowadzenie pojazdu bez uprawnień, gdyż posiadał przy sobie prawo jazdy, które w chwili przesłuchania w Komendzie Miejskiej Policji w C. okazał.

Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka są one spójne i nie budzą wątpliwości. Zarówno M. N. jak i A. G. (2) wskazali fakt, iż oskarżony został zatrzymany podczas, gdy kierował pojazdem mechanicznym. Okoliczność ta jest zatem niewątpliwa. Dowody z dokumentów również nie budziły wątpliwości, ich autentyczność oraz rzetelność sporządzenia nie były kwestionowane. Na marginesie jedynie wypada wskazać, iż argumentacja oskarżonego, iż nie wiedział o fakcie cofnięcia mu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...), bowiem posiadał przy sobie dokument prawa jazdy może być jedynie traktowana jako linia obrony w założeniu oskarżonego mogąca zmierzać do uniknięcia odpowiedzialności. W dniu 4 września 2015 r. odebrał decyzję administracyjną Prezydenta Miasta C., a ponadto wiedzą powszechną, dostępną dla każdego oraz truizmem jest, że posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami oraz posiadanie przy sobie dokumentu prawa jazdy nie są kategoriami tożsamymi.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 180a k.k. karze podlega, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Czyn ten zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch. Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. oskarżonemu cofnięto uprawnienia kategorii (...) do kierowania pojazdami mechanicznymi, a mimo tego w dniu 19 września tego roku pojazdem takim kierował, czym wyczerpał znamiona występku z art. 180a k.k.

Występku tego oskarżony dopuścił się umyślnie, bowiem w dniu 4 września 2015 r. otrzymał odpis decyzji administracyjnej (k. 3 zbioru A), więc był świadom jej treści, w tym faktu, iż nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności. Oskarżony wiedział więc, że nie tylko od doręczenia decyzji, ale od momentu jej wydania uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...) był już pozbawiony.

Przystępując do wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk, zgodnie z którymi Sąd wymierza karę według swego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił także motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd kierował się dyrektywami z art. 115 § 2 k.k. i wziął pod uwagę to, iż oskarżony popełnił przestępstwo formalne, nie wyrządził żadnej szkody, nie naruszył dóbr chronionych prawem. Naruszył jednak normy chroniące przed abstrakcyjnym zagrożeniem innych uczestników ruchu drogowego, w tym osób, które przewoził pojazdem. Nie zastosował się bowiem do decyzji o cofnięciu mu uprawnień do kierowania

pojazdami w sytuacji, gdy nie stawiał się na wezwanie o skierowaniu na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji kierowcy, więc w istocie rzeczy zlekceważył nie tylko decyzję, lecz uprzednio również i polecenie organu administracji w związku z istniejącymi wątpliwościami co do jego zdolności do bezpiecznego kierowania pojazdem. Występku tego oskarżony dopuścił się umyślnie, mając wiedzę o wydanej decyzji. Ubocznie wspomnieć wypada, że fakt taki oskarżony potwierdził przekraczając dopuszczalną prędkość, czego wszakże nie kwestionował podpisując mandat karny kredytowany.

Mając na uwadze powyższe okoliczności obciążające oskarżonego, wskazujące na stopień jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz okoliczności dla oskarżonego korzystne Sąd orzekł karę grzywny. Mając w polu widzenia dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz wysoki stopień jego winy Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny. W tych bowiem okolicznościach w rachubę nie wchodziły kary surowsze. Zważywszy na możliwość orzeczenia kary grzywny od 10 do 540 stawek dziennych Sąd orzekł tę karę w dolnych granicach, tj. karę 120 stawek dziennych, co wiązało się z jednej strony z niewysoką społeczną szkodliwością czynu oskarżonego oraz jego dotychczasową niekaralnością a z drugiej wysokim stopniem winy, nagannością postępowania oraz jednoczesnym dopuszczeniem się wykroczenia drogowego. Uwzględniając deklarowane przez oskarżonego dochody oraz sytuację majątkową i rodzinną (k. 7 zbioru A) Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 złotych.

Kierując się kategorię brzmieniem art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego skazanego w I instancji na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 570 złotych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd orzekł, jak w sentencji.